

Brusel 6. listopadu 2019
(OR. en)

13351/1/19
REV 1

SPORT 83
JEUN 113
SOC 699
EMPL 531
SUSTDEV 145
SAN 439

POZNÁMKA

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Předmět:	Návrh závěrů Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o ochraně dětí při sportu – přijetí

Delegace naleznou v příloze výše uvedený návrh závěrů ve znění, na němž se dohodla Pracovní skupina pro sport na zasedání dne 22. října 2019.

Výbor stálých zástupců se proto vyzývá, aby potvrdil dohodu ohledně znění obsaženého v příloze, jíž bylo v rámci Pracovní skupiny pro sport dosaženo, a aby postoupil předmětné znění Radě pro vzdělávání, mládež, kulturu a sport k přijetí (na zasedání ve dnech 21. a 22. listopadu 2019) a následnému zveřejnění v Úředním věstníku EU.

Ochrana dětí při sportu

– návrh závěrů Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě –

RADA A ZÁSTUPCI VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ ZASEDAJÍCÍ V RADĚ,
UZNÁVAJÍCE, ŽE

1. ochrana dětí při sportu je předpokladem pro to, aby děti sportovaly s radostí a vyrůstaly jako sportovci. Navíc by si měly během dětství osvojit aktivní životní styl. Provozování sportu v raném věku může přispět ke zdraví, životní pohodě, schopnosti pracovat a sociálnímu začlenění občanů v dlouhodobém horizontu, jakož i k rozvoji kompetencí, dovedností a znalostí, včetně aktivního občanství;
2. základem právního rámce pro ochranu dětí je čl. 19 odst. 1 Úmluvy OSN o právech dítěte¹. Listina základních práv Evropské unie kromě toho uznává, že děti mají právo na ochranu a péči nezbytnou pro jejich blaho. Podle článku 165 SFEU je ochrana fyzické a mravní integrity sportovců, obzvláště mladých sportovců, způsobem, jak rozvíjet evropský rozměr sportu, a tím i specifický cíl činnosti Unie v oblasti sportu;
3. ochrana dětí při sportu by měla být obecně chápána jako ochrana všech dětí před újmou, zneužíváním, násilím, vykořisťováním a zanedbáváním. Ochrana dětí zahrnuje soubor opatření, která pomáhají zajistit, aby všechny děti zapojené do sportovní činnosti získávaly pozitivní zkušenosti;

¹ „Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, činí všechna potřebná zákonodárná, správní, sociální a výchovná opatření k ochraně dětí před jakýmkoli tělesným či duševním násilím, urážením nebo zneužíváním, včetně sexuálního zneužívání, zanedbáváním nebo nedbalým zacházením, trýzněním nebo vykořisťováním během doby, kdy jsou v péči jednoho nebo obou rodičů, zákonných zástupců nebo jakýchkoli osob starajících se o dítě.“

4. členské státy uznávají, že předpokladem pro zvýšení tělesné aktivity dětí je bezpečné prostředí, a v posledních letech přijaly několik konkrétních opatření ke zvýšení bezpečnosti sportovní činnosti dětí, jako například zkvalitnění právních předpisů a zavedení cílených projektů;
5. na úrovni EU si členské státy vyměňují osvědčené postupy a prostřednictvím programů Erasmus+ a Práva, rovnost a občanství je financována rozmanitá škála projektů. Práce a úsilí v této oblasti by však měly být ještě posíleny,

JSOU TOHO NÁZORU, ŽE

6. členské státy by měly i nadále hrát klíčovou úlohu ve strategickém rozvoji politiky a zajistit, aby existoval vhodný legislativní a politický rámec pro ochranu dětí, a to i v oblasti sportu;
7. dosažení udržitelných výsledků v této oblasti vyžaduje úzkou spolupráci s vládními a nevládními organizacemi na všech úrovních. Dodatečné zdroje na podporu projektů a jiných iniciativ zaměřených na ochranu dětí při sportu mohou poskytovat program Erasmus+ a další nástroje financování EU;
8. rozvoj opatření na ochranu dětí při sportu vyžaduje spolupráci s různými odvětvími, jako je vzdělávání, zdraví, sociální služby, spravedlnost, prosazování práva a odvětví mládeže. Vyžaduje rovněž zapojení různých aktérů, včetně škol, sportovních organizací a klubů, rodin, lékařů, trenérů, učitelů, sportovních funkcionářů a vrstevníků;
9. politické pokyny vypracované mezinárodními organizacemi k odhalování, prevenci a řešení problémů týkajících se ochrany dětí při sportu by měly být šířeny, prováděny a monitorovány účinněji,²

² Například mezinárodní záruky UNICEF pro ochranu dětí v oblasti sportu (*International Safeguards for Children in Sport*, 2016), doporučení k ochraně dětí Mezinárodní aliance pro mládežnický sport (*International Alliance for Youth Sports*), iniciativa Rady Evropy *Start to Talk* (Promluv) či rámec Mezinárodního olympijského výboru pro ochranu sportovců před obtěžováním a zneužíváním ve sportu.

VYZÝVAJÍ ČLENSKÉ STÁTY, ABY V SOULADU SE ZÁSADOU SUBSIDIARITY A NA PŘÍSLUŠNÝCH ÚROVNÍCH:

10. zajistily existenci přiměřeného právního a politického rámce, včetně preventivních pozitivních opatření a ve vhodných případech sankčních postupů, který může podpořit vypracování komplexních praktických opatření určených k řešení problematiky ochrany dětí při sportu;
11. zvážily zavedení a posílení opatření ke zvyšování informovanosti a počátečního a dalšího vzdělávání a odborné přípravy – jako jsou například politické pokyny, soubory vzdělávacích nástrojů, kodexy chování, kampaně a výměna osvědčených postupů a zkušeností – zaměřených na děti, rodiny, sportovní organizace, dobrovolníky, trenéry, instruktory, učitele a pracovníky s mládeží, kteří pracují s dětmi v oblasti sportu, s cílem předcházet fyzickému i citovému násilí a zneužívání;
12. spolupracovaly se sportovními organizacemi za účelem vypracování opatření k ochraně dětí při sportu, jako jsou například vzdělávací programy, kodexy chování, monitorování a pokyny a postupy pro předcházení násilí a zneužívání, včetně případných systematických kontrol záznamů v rejstříku trestů³ zaměstnanců a dobrovolníků v oblasti sportu, jakož i pro účely řešení případů obvinění, provádění vhodných následných opatření a poskytování nezbytné podpory dětem;
13. přezkoumaly možnosti, pokud jde o poskytování veřejných finančních prostředků na základě závazku organizací provádět opatření na ochranu dětí při sportu;
14. zřídily komunikační kanály v oblasti ochrany dětí a mechanismy pro oznamování, které by mohly využívat děti vystavené násilí či zneužívání při sportu či osoby, které jsou jeho svědky, zvyšovaly informovanost o těchto kanálech a mechanismech a optimalizovaly účinnost již existujících komunikačních kanálů a oznamovacích mechanismů. Tyto nástroje mohou zahrnovat telefonní linky důvěry, chaty či internetové stránky,

³ Směrnice 2011/93/EU o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, zejména její článek 10.

VYZÝVAJÍ ČLENSKÉ STÁTY A KOMISI, ABY V RÁMCI SVÝCH PŘÍSLUŠNÝCH PRAVOMOCÍ:

15. v případech, kdy je to možné, shromažďovaly a sdílely údaje (v souladu s unijními a vnitrostátními právními předpisy) o násilí na dětech a zneužívání dětí a prosazovaly využívání nástrojů monitorování, které umožňují odhadnout rozšíření všech typů potenciálních hrozeb pro ochranu dětí při sportu, a aby sledovaly účinnost provádění příslušných politik a postupů;
16. podporovaly, propagovaly a šířily studie a publikace týkající se ochrany dětí při sportu;
17. podporovaly výměnu osvědčených postupů, zejména ze strany sportovních organizací a vnitrostátních orgánů, pokud jde o ochranná opatření, včetně preventivních opatření k ochraně proti sexuálnímu násilí a zneužívání, prosazování tolerantního a ohleduplného chování v oblasti sportu a o boj proti šikaně;
18. podporovaly spolupráci s mezinárodními vládními a nevládními organizacemi, jako je Rada Evropy a UNICEF,

VYZÝVAJÍ SPORTOVNÍ HNUTÍ, ABY

19. ve spolupráci s členskými státy ve vhodných případech zajistilo, aby děti měly možnost bezpečně sportovat a cítily se při sportu v bezpečí, aby měly možnost se vyjádřit a aby se s nimi zacházelo spravedlivě a slušně, což napomůže budování jejich zdravého sebevědomí;
20. ve vhodných případech zajistilo, aby v rámci všech soutěží byly zohledňovány vývojové fáze a genderová rozdílnost dětí;
21. zavedlo vhodné ochranné postupy pro předcházení riziku, že bude dítětem způsobena fyzická nebo emocionální újma;

22. vypracovalo vzdělávací program a srozumitelné soubory pokynů a předpisů, aby se zajistilo, že sportovní organizace budou účinně řešit obavy týkající se bezpečnosti dětí, a aby přijalo opatření, jako je například jmenování nezávislého ochránce práv vázaného mlčenlivostí, který bude kontaktní osobou pro děti vystavené násilí či zneužívání při sportu;
 23. ve vhodných případech zavedlo prověřování spolehlivosti zaměstnanců a dobrovolníků v oblasti sportu, kteří pracují s dětmi, a to i v případech přeshraniční mobility, v souladu s příslušnými právními rámci;
 24. spolupracovalo s donucovacími orgány, agenturami a organizacemi odpovědnými za ochranu dětí, a to zejména za účelem podpory dětských obětí.
-

A. Definice

Pro účely těchto závěrů Rady se:

1. „ochranou dětí při sportu“ rozumí zajištění ochrany všech dětí před tělesnou nebo citovou újmu, zneužíváním, násilím, vykořisťováním a zanedbáváním. Termín zahrnuje jak ochranu, tak blaho dětí;
2. „ochranou dítěte“ rozumí ochrana jednotlivce, u něhož bylo zjištěno riziko zneužití, násilí, vykořisťování nebo zanedbávání.

B. Referenční dokumenty

Při přijímání těchto závěrů Rada odkazuje především na tyto dokumenty:

Evropská unie

1. Směrnice Rady 94/33/ES ze dne 22. června 1994 o ochraně mladistvých pracovníků
2. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii
3. Bílá kniha o sportu (2007)
4. Závěry Rady o podpoře tělesné aktivity upevňující zdraví (2012/C 393/07)
5. Doporučení Rady o podpoře zdraví upevňující tělesné aktivity ve všech odvětvích (2013/C 354/01)
6. Závěry Rady o podpoře motorických schopností a pohybových a sportovních aktivit u dětí (2015/C 417/09)

7. Doporučení skupiny odborníků týkající se ochrany mladých sportovců a zajištění práv dětí při sportu
8. *Safeguarding Children in Sport* (Ochrana dětí při sportu): orientační studie vypracovaná společností Ecorys a Thomas More University
9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí
10. Listina základních práv Evropské unie, zejména článek 24
11. Směrnice 2012/29/EU, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu

Organizace spojených národů

12. Úmluva OSN o právech dítěte (1989)
13. Agenda pro udržitelný rozvoj 2030, zejména cíl 16.2 týkající se násilí páchaného na dětech
14. Mezinárodní charta tělesné výchovy, pohybové aktivity a sportu, UNESCO
SHS/2015/PI/H/14 REV,
<https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000235409/PDF/235409eng.pdf.multi>
15. Kazaňský akční plán – mezinárodní konference ministrů a vyšších úředníků odpovědných za oblast tělesné výchovy a sportu (6. MINEPS) (Kazaň, Ruská federace, 2017) – UNESCO
SHS/2017/PI/H/14 REV

Rada Evropy

16. Doporučení Výboru ministrů členským státům CM/Rec(2010)9 týkající se revidovaného znění Kodexu sportovní etiky
17. Doporučení Výboru ministrů členským státům CM/Rec(2012)10 o ochraně dětí a mladých sportovců před nebezpečími souvisejícími s migrací

18. Úmluva Evropy o ochraně dětí proti sexuálnímu vykořisťování a pohlavnímu zneužívání, CETS č. 201
 19. Evropská úmluva o zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, CETS č. 126
 20. Úmluva Rady Evropy o opatřeních proti obchodování s lidmi, CETS č. 197, Varšava 16. května 2005, s. 1–21
 21. Evropská sociální charta, CETS č. 35, revidované znění CETS č. 163
-